

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 342/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Војиновића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Војиновића - адвоката Јелене Јаковљевић, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 575/22 од 01.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Војиновића - адвоката Јелене Јаковљевић, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 575/22 од 01.11.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 669/2021 од 21.04.2022. године окривљени Жељко Војиновић оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 4. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци и изречена јединствена казна затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 575/22 од 01.11.2022. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 669/2021 од 21.04.2022. године, тако што је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година и један месец у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је одлука о трошковима кривичног поступка, па је окривљени ослобођен од дужности да накнади

трошкове кривичног поступка и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, док је у преосталом делу, жалба браниоца окривљеног, одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 575/22 од 01.11.2022. године захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Жељка Војиновића - адвокат Јелена Јаковљевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему не одређује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, али из образложења подетног захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводећи да је другостепени суд погрешно квалификовао кривично дело као кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. КЗ. Ово са разлога што чињенични опис изреке правноснажне пресуде указује на кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ и кривично дело тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ. Поред наведеног, према ставу браниоца и да се ради о кривичном делу разбојништво из члана 206. КЗ исто је остало у покушају, имајући у виду да код окривљеног нису пронађене туђе покретне ствари.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према чињеничном опису у изреци правноснажне пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Жељко Војиновић је свестан свога дела чије је извршење хтео, његова могућност да схвати значај свога дела и управља својим поступцима је била смањена, али не до степена битног, те је био свестан забрањености свога дела, употребом силе одузео туђе покретне ствари у намери да себи прибави противправну имовинску корист, која није мала, којом приликом је оштећеном АА са умишљајем нанео тешку телесну повреду, ... ударио више пута шакама стиснутим у песнице оштећеног АА по глави и телу и задао му тешку телесну повреду... наредио

оштећеном ... да му преда новац и мобилни телефон... узео пластичну столицу и гађао оштећену ... након чега је иза пулта узео ранац оштећене ... у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног Жељка Војиновића, из којих произилази да је окривљени употребом силе одузео туђе покретне ствари у намери да себи прибави противправну имовинску корист, која није мала, којом приликом је оштећеном нанео тешку телесну повреду, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. КЗ за које је оглашен кривим, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Војиновића у осталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева уопште не указује у чему се конкретно састоји незаконитост доказа кога наводи, а на којем је суд засновао побијану пресуду и то на исказу сведока ББ, већ напомиње да сведок није била присутна у локалу где је извршена радња кривичног дела и да није могла да наведе шта је чула да окривљени изговара оштећеном АА.

Из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведеног доказа.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да није јасно на основу којих доказа је суд утврдио намеру стицања противправне имовинске користи која није мала, да се увидом у ЦД снимак са лица места јасно може уочити чињеница да окривљени није извршио кривично дело за које је правноснажном пресудом осуђен, да нико од саслушаних сведока није видео окривљеног како узима новац или друге покретне ствари критичном приликом, на који начин се такође оспорава утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди. Бранилац истиче и да је у изреци пресуде ББ наведена као оштећена а у образложењу пресуде као сведок, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге из којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то

је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Жељка Војиновића у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Војиновића - адвоката Јелене Јаковљевић, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић